Logos

Organ för
Föreningen Logos i Österbotten rf
Nr 1, februari 2003

Vår Gud är oss en väldig borg,
han är vår sköld och värja.
Han hjälper oss ur nöd och sorg
och allt som vill oss snärja.
Nu mörkrets furste vred
han vill oss trampa ned.
Stor makt och mycken list
hans rustning är förvisst.
Likväl vi ej må frukta.

Vår egen kraft är här för svag,
vi vore snart nedgjorda,
men för oss går till strid och slag
vår hjälte, Herrens smorda.
Du frågar vem han är.
Han namnet Kristus bär.
Vår Herre Sebaot,
vem kan stå honom mot?
Han fältet skall behålla.

Och vore världen än så stor
och full av mörkrets härar,
så länge Gud bland oss bor
alls intet oss förfärar.
Må världens furste då
förgrymmad mot oss stå.
Han skadar dock ej här,
ty dömd han redan är.
Ett ord kan honom fälla.

Guds ord de måste låta stå,
det kan de ej fördärva.
Med oss skall Gud i striden gå,
hans Ande gör oss djärva.
Vi fritt och glatt till mods
ger ära, liv och gods.
Det allt de taga må,
stor vinst de icke får.
Guds rike vi behåller.

Martin Luther

Ledaren 2 • I begynnelsen var Ordet 3–4 • Ett lutherskt alternativ 5 • En tillbakablick över vad som har hänt 6–7 • Kvinnopräster är inte enda problemet 8 • Rika verksamhetsmöjligheter i förtröstan på Guds löften 9 • Pettersson, Roger, verksamhetsledare 10 • Predikan 11 • Böcker och information 12

Ledaren

Nr 1 – februari 2003

Välkommen till det första numret av tidningen Logos!

Någon undrar säkert varför ytterligare en tidning ges ut – det finns ju redan så många.

Ett svar är att en förening behöver ett informationsorgan. Ett annat är att det finns mängder av förlorade får som behöver sökas upp och visas till vår Herre och Frälsare. Vi vill på vårt sätt vara med i arbetet för att samla in den vitnande skörden och vi vill göra det i trohet mot Bibeln och den lutherska bekännelsen.

Samtidigt vet vi också, att även lutherska kristna bär på många frågor som pockar på svar. Frågorna uppstår i en bestämd situation och i en bestämd tid. Även om det har skrivits mycket förr är det inte säkert att de svar som getts förr sitter rätt i vår situation. Vi behöver också ta del av erfarenheter som trossyskon i våra grannländer begåvats med.

Det första numret av vår tidning är ett speciellt nummer. Vi räknar inte med att ha 12 sidor varje gång. Vi vet inte ens hur ofta tidningen börjar utkomma, men vi siktar på minst fyra nummer per år. Vill Gud ge oss krafter och medel kommer den oftare.

Vi har inte satsat på någon märkvärdig layout utan vill att läsaren skall ha en lättläst tidning, men framför allt, en tidning med gott innehåll.

Ingen prenumerationsavgift uppbärs åtminstone i det här skedet. Om vi inte får stöd så att vi kan ge ut tidningen får vi konstatera att den inte behövs.

Tidningens viktigaste funktion är att förmedla undervisning i Guds ord i tryckt form som ett komplement till *Logosmappen* på Internet. Detta nummer innehåller dessutom en del information om vad som har hänt det senaste året. Det beror på att vi just nu står inför en oerhörd utmaning, som vi behöver teckna en bakgrund till. Vi vädjar om stöd för att kunna fortsätta den anställning av en verksamhetsledare som nu till en början omfattar tre månader.

I fortsättningen räknar vi med att erbjuda olika teman vid sidan av fortgående inslag. Det skall finnas ett grundläggande, undervisade material varje gång.

Vi vill hålla ett nordiskt fönster öppet och presentera det arbete som våra bröder och systrar i lutherska församlingar och organisationer utför. På samma sätt vill vi ge insyn i våra finska vänners kamp för tron.

Läsarna ges också möjlighet att komma med sina tankar och frågor. Det som vi står för och de åtgärder vi vidtar måste hålla att pröva och ifrågasätta, men vi förutsätter att det sker på Bibelns och bekännelsens grund.

Föreningen Logos i Österbotten är en liten förening som i dag har drygt ett dussin medlemmar. Trots sin ringa numerär har den under sin snart tvåårigа historia fått vara många till välsignelse. Webbplatsen Logosmappen har ett par hundra träffar per vecka och Sök i Folkbibeln har 300–500 sökningar per dygn.

Materialet växer kontinuerligt och vi står inför nya, stora möjligheter då vi nu inleder ett arbete med läromedel för konfirmander – och om möjligt också en nätbibelskola.

Allt beror av Herrens välsignelse. Vår kraft är svag, men Herren är mäktig i de svaga. Må vi be om att inte förhäva oss själva utan i allt få bero av hans nåd och välsignelse.

OLA ÖSTERBACKA

Logos – organ för Föreningen Logos i Österbotten rf. Redaktion: Ola Österbacka, redaktör, Klas-Erik Isaksson, ansvarig utgivare och John Lasén, redaktionsmedlem. ISSN 1459-3378.

Material och diskussionsinlägg sänds helst via e-post till ola@ofsystem.fi eller per post till Skolhusgatan 11 A 9, 65100 VASA.

Gåvor för spridningen betalas till bankkonto 497028-241584. Inbetalningar i Sverige görs till postgirokonto (meddelas senare).

I begynnelsen var Ordet

Predikan på Logos julgudstjänst 25.12.2002

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος

Och hon födde sin förstfödde son och lindade honom och lade honom i en krubba, eftersom de inte fick plats i härbärget.

Här har vi ett koncentrat av det stora mysteriet: *Gud blev människa*. Himlens kung låter sig födas av en ung kvinna och är fullständigt hjälplös och beroende av svaga människor. Dessutom kommer han inte till kungapalats och blir omskött av de bästa läkare och vårdare, utan han föds bland djuren i ett stall, i de mest primitiva omständigheter man kan tänka sig.

Så var det när Ordet blev kött, vilket vi ska begrunda utifrån predikotexten i Joh 1:1–14.

1. Det eviga Ordet

Han var i begynnelsen, då när Bibeln börjar med just dessa samma ord: I begynnelsen skapade Gud himmel och jord. Athanasianum, den tredje av de gammalkyrkliga trosbekännelserna, uttrycker det så här: ”Gud är han såsom född av Faderns väsen före all tid.”

När Gud sade, då blev allt till. Gud sade ett ord: *Varde ljus*. Ordet var Gud. Johannes ser att detta Ord, som på grekiska är ***Logos***, var Kristus. Logos är ett viktigt grekiskt ord, som betyder ’ord’, ’undervisning’, ’lära’, ’förkunnelse’ och ’tal’, men också ’berättelse’, ’beräkning’, ’räkenskap’ och ’förnuftigt skäl’. Det kan påminna oss om Simeons ord: ”Se, denne är satt till fall och upprättelse för många i Israel och till ett tecken som blir motsagt”. (Luk 2:34)

Att denne *Logos* är Guds skapande ord ser också Paulus, när han i Kolosserbrevet (1:15–18) beskriver honom, den förstfödde före allt skapat. Då använder han alla översättningar som står till buds i grekiska av det hebreiska ordet som vi översätter ’i begynnelsen’.

Prepositionen kan översättas ’i’, ’genom’ och ’till’, och substantivet med fyra ord: ’huvud’, ’begynnelse’, ’förstfödd’ och ’den främste’. Och därför sammanfattar aposteln:

”Ty i honom skapades allt i himlen och på jorden, det synliga och det osynliga, tronfurstar och herradömen, makter och väldigheter. Allt är skapat genom honom och till honom. Han är till före allting, och allt består genom honom. Han är huvudet för sin kropp, församlingen. Han är begynnelsen, den förstfödde från de döda, för att han i allt skulle vara den främste.”

”Och Ordet blev kött och bodde bland oss.”

2. Kristi inkarnation och två naturer

Athanasianum säger om detta:

”Människa är han såsom född av moderns väsen i tiden.” I den apostoliska trosbekännelsen säger vi: ”Född av jungfrun Maria.”

Tänk vilket under: Gud är hans far, avlad av den Helige Ande, och en vanlig, syndig kvinna är hans mor! En vanlig timmerman av kött och blod, men samtidigt full av nåd och sanning.

Se, det var evighetens råd,
försoningsgåtan stor,
ett under av omätlig nåd:
Guds Son blir mänskors bror
och sina bröders löftesman!
Uti hans död min synd försvann.
Jag är av hjärtat nöjd.
(Sionsharpan 15:2)

Varför sägs det att Ordet blev kött – inte att han blev människa?

Han blev sann människa, men ordet ’kött’ uttrycker en djupare sanning: det var anstötligt för gnosticismen, som var en vanlig villfarelse på den tiden, att tänka sig Gud som kommen i köttet, eftersom köttet ansågs av lägre natur än anden.

Men Jesus skulle bokstavligt bli kött: en människa av kött och blod, inte bara *lik* en människa, men av en andlig natur. Han bodde ibland oss: först i sin förnedring från avlelsen till begravningen, sedan stegvis förhärligad när han som uppstånden vistades med sina lärjungar under 40 dagar, och sist efter himmelsfärden, när han är nära oss i sina nådemedel, rentav påtagligt kroppsligt närvarande i nattvarden.

Varför måste Gud bli människa?

Hebr 2:17–18 ger svaret:

”Därför måste han i allt bli lik sina bröder för att bli en barmhärtig och trogen överstepräst inför Gud och sona folkets synder. Eftersom han själv har lidit och blivit frestad, kan han hjälpa dem som frestas.”

Här är svaret: på grund av synden. När de första människorna syndade skedde en stor katastrof. Då drog synden, och med synden döden, in i världen och tog ett strupgrepp om alla Adams och Evas barn och efterkommande.

Sedan dess har döden varit ett tecken på att vi är födda med synd och att vi inte har någon möjlighet i oss själva att ta oss till Gud med egna krafter. Vi är döda i våra överträdelser och synder, varenda en som är född av kvinna.

Nej, det fanns en som inte hade någon synd, Hebr 4:15:

”Ty vi har inte en överstepräst som ej kan ha medlidande med våra svagheter, utan en som blev frestad i allt liksom vi, men utan synd.”

De som blev överstepräster i Gamla testamentets tid, Aron och hans efterkommande, de var alla syndare och måste offra för sig själva innan de bar fram offer för folkets synder. Det här offret var en påminnelse om synden och det offer som bars fram på altaret kunde egentligen inte rena dem från synden. Det var en förebild av Honom som skulle bli den store översteprästen och som skulle offra sig själv på Golgatakorset för hela

världen. För att det offret skulle räcka till för hela världen måste det vara Gud själv som skulle offras. Nu när det har skett behövs inga fler offer.

Nu har det sanna ljuset kommit till världen. Men ljuset lyser i mörkret, och då avslöjas det onda som vi håller på med.

3. Det sanna ljuset avslöjar synd och orättfärdighet och visar på den eviga rättfärdigheten

Nu borde väl alla glädjas åt att Frälsaren har kommit med ljus, liv och frid? Men nej:

> ***"Han kom till sitt eget, och hans egna tog inte emot honom."***

Här har vi nu samma paradox som att Guds Son inte får plats i härbärget. Det sanna ljuset tas inte emot av den syndiga världen, för den vill hålla sig kvar i mörkret.

Men det finns en del människor, som tar emot honom, som får rätt att bli Guds barn. Det är de som har sina namn skrivna i Livets bok från världens begynnelse (Upp 17:8, 21:27). De har blivit födda, inte av någon människas vilja, utan de är födda av Gud.

Den nya födelsen, som också vi har fått ta del av i vårt dop, den har inte skett efter vår vilja, inte efter vår förtjänst, eller efter våra föräldrars förtjänst, utan tvärtemot vår förtjänst. För sådana vi är hade vi varit värda evig fördömelse, så motspänstiga som vi har varit och är. Att vi har fått bli Guds barn är idel nåd.

Men när han nu kommer till oss, vill han att vi skall låta ljuset avslöja våra synder och leda oss till krubban och till korset, där vi får bekänna våra synder som vi gjorde redan i början av gudstjänsten. Du vill väl inte göra som de här mänskorna som Johannes talar om: han kommer till dig, och du tar inte emot honom? Vart ska du då vända dig? Då blir du evigt olycklig, evigt fördömd.

Vi skall låta ljuset lysa in i vårt onda hjärta eftersom vi lever farligt och genom vårt onda kött och världens lockelser hotas att gå under på vägen. Det måste till en annan grund att bygga vår salighet på än på oss.

Han som ligger i krubban och som sedan gick den långa vägen till korset, han har fullgjort allt det som du och jag inte kunde göra. Han har tagit bort våra synder och gett oss barnaskap hos Gud. Det var därför han blev människa, vår bror. Rosenius uttrycker det så här:

Jag är i mig en bunden träl,
i Kristus är jag fri.
Min gamle Adam gör min själ
så mycket bryderi.
Men när Guds egen Son för mig
blir människa och offrar sig,
jag är av hjärtat nöjd.

Då vågar jag ej låta bli att tro
och vara nöjd,
då vågar jag ej se förbi
försoningsvärdets höjd.
Ty är den stor min syndaflod,
långt större Lammets död och blod.
Jag är av hjärtat nöjd.
(Sionsharpan 15:3–4)

Och då får vi också fortsätta med att ropa ut över hela världen:

Nu allt vad mänska heter,
kom till denna julfröjd ren!
Fastän du ej är god och from,
så är du ändå en
av dem som Gud till broder fått.
I krubbans barn du har allt gott.
Var då av hjärtat nöjd! (v. 5)

Detta krubbans barn är ett tecken som blir motsagt. Därför blir det en strid i en kristen människas hjärta, när köttet vill ifrågasätta Ordets sanning. Köttet vill driva ut honom ur vårt hjärta.

Därför firar vi martyrernas dag på annandag jul: Stefanidagen. Krubban och korset hör ihop. Jesus kom med friden till jorden, friden i samvetet, frid med Gud, därför att vi nu är rättfärdiggjorda genom hans blod.

Men denna frid med Gud kan inte leda till frid med världen, eftersom världen är hans fiende. Därför blev det barnamord i Betlehem, vilket vi håller i minnet fjärdedag jul, Menlösa barns dag. Därför sade Jesus när han sände ut sina lärjungar: "Tro inte att jag har kommit för att skapa fred på jorden. Jag har inte kommit med fred utan med svärd." (Matt 10:34)

Så säger Bibeln entydigt, att Kristi Kyrka ska lida förföljelse och betryck när hon lär evangeliet rent. Det finns inte plats för henne i världens härbärgen. Men den falska kyrka, som försöker behaga världen, den frodas och mår gott. Uppenbarelseboken kallar en sådan falsk kyrka den stora skökan, som vi ska fly ifrån för vår salighets skull.

Också här får vi lita till Ordets ljus, som uppenbarar vad som är sanning och som avslöjar lögnen. Och vi får lita på, att när vi håller oss nära Ordet, som också är vår Herde, så bevarar han oss genom sitt ord och sin Ande. För han har sagt:

> ***"Ingen skall rycka dem ur min hand."***

Det här är det härliga budskap som också vi är satta att föra ut till världen. Låt oss därför gå till Betlehem för att se det som där har skett, och sedan gå ut och berätta om det:

Och sedan må du skyndsamt gå
med herdarna att tacksamt få
det barnet högt berömma,
att sjunga, skriva, tala om
hur Jesus ned från himlen kom
att mörkrets furste döma.
O hur gott, vilken lott
att få bära Lammets ära
ut kring världen!
Tröttna aldrig på den färden!
(Sionsharpan 21:3)

OLA ÖSTERBACKA

27–29.9.2002 arrangerade Logos bibeldagar i Vasa med ett 40-tal deltagare. Huvudtalare var Gunner Jensen, pastor i Vallberga evangelisk-lutherska församling i Halland och predikant i Missionssällskapet Bibeltrogna Vänner.

Ett lutherskt alternativ

Suomen Luther-säätiö (Luther-stiftelsen i Finland) grundades 1999 för att upprätthålla och utbreda bekännelsetrogen luthersk tro. Stiftelsen har hållit högmässor i Helsingfors sedan starten och har numera verksamhet också på flera andra orter.

Följande artikel är med tillstånd översatt från stiftelsens informationstidning Pyhäkön lamppu (Lampan i helgedomen) nr 3/2002.

”Har man inte i kyrkan något bättre att göra än att diskutera om prästen skall ha byxor eller kjol?” I mångas medvetande har kanske denna tanke dykt upp, när man under de senaste månaderna följt med stormen i offentligheten.

Den som orkar och vill fördjupa sig i grunderna kommer ändå snart underfund med, att i kvinnoprästdiskussionen är det fråga om mycket mera: om Bibeln, om ämbetet, om skapelseordningens avsikt med manligt och kvinnligt, om kyrkans suveränitet i förhållande till staten och slutligen om hela den kristna gudsbilden.

I vår kyrka har alltid funnits stridigheter. Men på annat sätt än någonsin tidigare fick i och med införandet av kvinnopräster en lära i strid med Bibeln en erkänd ställning i kyrkan. För att citera *Herman Sasse* är det fråga om en institutionell lögn. Därmed avses en mot Guds ord stridande villolära, som tagit herraväldet över kyrkans ledning och hela organisation, och vilken ges kyrkolagens skydd. På detta sätt får lögnen en laglig ställning och den är därefter omöjlig att förkasta.

Lögnen har samma verkan som ett ruttet äpple i en tunna. Den sprider sig, omöjlig att förhindra. En sådan kyrka måste med våld försvara sin falska lära och tysta ner kritiska röster. Om det skulle vara fråga om enstaka villolärare eller ett regionalt problem, mot vilka biskoparna inte gjorde någonting, skulle saken kunna avhjälpas. Men när lögnen ges skydd av kyrkolagen, då kan man bara vika undan tills utrymme inte mera finns.

I den här situationen befinner sig nu många församlingsarbetare, teologiestuderande och församlingsmedlemmar. Säkert finner man ännu några församlingar, ”skyddsfästen”, i vilka man ännu kan arbeta fritt utgående från hela Bibeln. Låt oss hålla fast vid dem! Men det ser ut som om också de till slut skulle komma att intas.

Vi får begära ett under av Gud, att situationen i vår kyrka skulle ändras, men vi kan inte grunda verksamheten på ett eventuellt under, endast på rådande verklighet. Ingen borde således vara överraskad av hårdnande tag mot dem som håller fast vid den apostoliska ämbetsuppfattningen.

Men oaktat kärleksfullt tal kan lögnen inte tåla sanningen vid sin sida, liksom sanningen inte heller kan tåla lögnen. Goda seder och inbördes respekt hjälper i besvärliga situationer, men inte heller de kan någonsin överbrygga den läromässiga klyfta, som finns i den här bibelfrågan. Det har träffsäkert sagts: ”Kärleken kan aldrig godkänna lögnen, därför att lögnen är syndens dotter och kärleken åter Guds dotter.”

Då man i vår kyrka har övergett Bibelns grund, har kyrkan inte mera kraft att motstå trycket från världen i t.ex. etiska frågor. Nu frågar man redan när den homosexuella livsstilen skall få kyrkolagens skydd.

Den här krisen tvingar fram sökandet efter nya utvägar till lösningar. Å andra sidan är det också ett positivt tecken, att mitt i en brokig andlighet finna ett alternativ, där man får näring av evangelium just i en luthersk gemenskap. Ty endast livets bröd samlar hjorden och håller den samman. Inte motståndsviljan utan den andliga hungern driver en att söka det lutherska alternativet.

Lutherstiftelsens arbetssyn är att vara med om att skapa ett hela landet omfattande nätverk av gudstjänstgemenskaper enligt samma modell som i de övriga nordiska länderna. När

Juhana Pohjola.

folkkyrkoskeppet har havererat, kan vi inte bara i enlighet med den gamla modellen färdas i en båt, i vilken vi lyfter upp människor för att vila en stund och sedan kastar dem tillbaka i sjön. Vi kallas att bygga nya båtar, i vilka man kan färdas ända fram. Vi behöver alltså egna gudstjänstgemenskaper, som är ekonomiskt oberoende av kyrkan.

Det är inte det att vi vill skiljas eller isolera oss. Tvärtom! Vi vill leva och tro så som Kristi kyrka alltid har trott. Vi vill endast identifiera oss helt och fullt med Kristi Kyrkas kännetecken, dvs. leva i gudstjänstgemenskaper, som samlas för att näras av Herdens ord och sakrament. Och när evangeliets kallelse finns, och det finns människor, som är villiga att inbjuda andra, är det sådana gemenskaper som genom Guds nåd kan bli kanaler för andlig väckelse och vederkvickelse.

Så förknippas oskiljaktigt med vårt synsätt tre faktorer:

Liturgia – livet strömmar från altaret och predikstolen, därför behöver vi gudstjänstgemenskaper;

Confessio – vi bekänner den Heliga Bibelns Kristus, som är herdeämbetets utställare;

Missio – vi kallar vilsna människor till församlingshemmets värme för att äta och vila.

Det här är ett positivt lutherskt alternativ.

JUHANA POHJOLA
Finska Lutherstiftelsens dekan

Översättning från finskan:
Klas-Erik Isaksson/Ralf Sandberg

Kyrkpressen fick kyrkoherdar att koka över

Perret skrev ut sig ur prästförbundet

Kyrkoherde Henrik Perret har skrivit ut sig ur prästförbundet i tvistant över det brev förbundet riktat till domkapitlen.

– Det har de

4 – Kyrkpressen 19.9.2002 – nr 18

Prästförbundet på villovägar

Några glimtar från Kyrkpressen sensommaren 2002.

Föreningen Logos i Österbotten rf står nu inför sin största utmaning: vi är en liten förening med ett drygt dussin medlemmar, och nu har vi gått in för en heltidsanställning! Är det vansinne, dåligt omdöme, eller vad kan detta företag bero på?

För den som behöver en tillbakablick ger vi en sammanfattning av det som har hänt de senaste månaderna.

Sammanställningen är gjord av Ola Österbacka.

Det blåser upp i Borgå stift

Under våren 2002 började det blåsa upp allt friskare vindar i Borgå stift. Efter att FELK:s (inofficiell förkortning för den evangelisk-lutherska kyrkan i Finland) biskopsmöte i februari 2001 hade förklarat att särvigningar av manliga präster inte längre är möjliga, hårdnade frontlinjen mellan dem som ännu motsätter sig kvinnliga präster och kyrkans ledning. Borgå stifts biskop *Erik Vikström* ställde sig därför klart avvisande till de prästkandidater som inte kunde tänka sig att bli ordinerade tillsammans med kvinnor.

I april 2002 samlades ett trettiotal präster, teologie magistrar och studerande, samt några lekmän, i Tammerfors för att diskutera läget. Femton av dessa uppvaktade Erik Vikström och domkapitlet i Borgå i slutet av maj, dock utan resultat. Detta ledde till frustration, men en del insåg att det nu måste ske ett nytänkande.

En intensiv diskussion på en e-postlista hade förts redan under våren och fortsatte under sommaren. Kyrkpressens chefredaktör *Stig Kankkonen* fortsatte sin linje att gå till grunden med analys av bakgrunden till konflikterna, för vilket han under hösten ställdes till svars av 32 kyrkoherdar.

Turbulens i massmedia uppstod genom två kvinnopräster i Valkeala, som anklagade sin kyrkoherde för bristande samarbetsförmåga. På detta följde en debatt om kvinnoprästmotståndare skulle kunna bli kyrkoherdar. I denna debatt deltog prästförbundet, vilket ledde till att några konservativa präster offentligt meddelade att de skriver ut sig ur förbundet.

Roger Pettersson, som under våren fått sin teologie magistersexamen men inte blivit prästvigd av biskopen (han ställde inte upp i en vigning tillsammans med kvinnor och biskopen vägrade ordna särvigning), backades upp av församlingar och organisationer som via uppvaktningar försökte förmå biskopen att ordna en särvigning, men utan resultat. Efter hand började han dock tveka om han alls kunde ställa upp och ordineras av en villfarande biskop även om han skulle få särvigning.

Den 27 oktober samlades drygt 50 personer i Vasa i samband med SLEF:s distrikts temadagar. En arbetsgrupp under *Max-Olav Lassilas* ledning hade planerat samlingen. I mötet deltog bland annat *Fredrik Sidenvall*, som delgav preliminära arbetsdokument från den tiomannagrupp som arbetar med frågan om en Missionsprovins (MP) i Sverige.

Det visade sig svårt att finna en gemensam handlingslinje. Några ville

Fredrik Sidenvall framför en hälsning från arbetet med den svenska missionsprovinsen vid samlingen i Vasa 27.10.2002. Som ordförande för samtalet fungerade Max-Olav Lassila.

kämpa för kyrkoherdarnas rättigheter och även i övrigt försöka ändra biskopens inställning, medan andra ville gå in för radikalare lösningar, där även ordinationer utanför folkkyrkans struktur var tänkbara. Den arbetsgrupp som utsågs att planera för nästa möte fick fria händer att gå in för denna väg.

Ett förslag från arbetsgruppen om att bilda en stödförening för insamling av medel för gudstjänstverksamhet vann inte enighet utan hänsköts till nästa möte i januari 2003.

En del av deltagarna vid samlingen i Tammerfors 12.1.2003.

Gränser i motvind

Under sommarens e-postdiskussion gjordes hänvändelser till de existerande organisationerna och väckelserörelserna att de skulle ta ansvar för de teologie magistrar, som nu stod utan prästvigning.

SLEF anställde Roger Pettersson som distriktsteolog för årets fyra sista månader som vikarie för Lars Lövdahl. Senare förlängdes anställningen till februari månads utgång. Vid styrelsens sammanträde den 11 januari lades ett förslag fram om fortsatt anställning för tre månader, men förslaget vann inget understöd utan förföll.

Som orsak uppgavs bland annat (verksamhetsledare Göran Stenlund vid möte i Tammerfors 12.1) att Roger hade gjort förslag om vissa ändringar i verksamheten, vilka styrelsen inte kunde acceptera. Förslagen gick ut på att föreningen måste göra klarare gränsdragningar i kyrkofrågan i likhet med flera andra organisationer, som inte kallar präster slentrianmässigt utan prövar deras förkunnelse.

Det framstod allt mera klart, att SLEF konsekvent väljer en kyrko- och församlingsvänlig linje framom att stå för ett bekännelsetroget handlande.

Tammerforsmötet

Två likartade möten hölls i början av januari, det ena i Tammerfors den 12 januari och det andra i Göteborg den 18 januari. Det senare har kommit att få en viss betydelse också för oss i Finland, varför det behöver beaktas.

I Tammerfors samlades ett trettiotal personer för att diskutera en promemoria som hade förberetts av arbetsgruppen *Jan Nygård*, *Boris Sandberg* och *Halvar Sandell*. Till dagordningen hörde också att ta ställning till förslag om hur man kan gå vidare för att dels stöda alternativ gudstjänstverksamhet, dels diskutera hur ordinationsfrågorna kunde lösas.

Vid mötet medverkade *Bengt Birgersson*, som har varit ordförande för den tiomannagrupp som arbetat med MP.

Inför diskussionen om hur stöd till gudstjänstverksamhet skall kanaliseras presenterades Lutherstiftelsen i Finland och föreningen Logos. De flesta deltagarna ville dock grunda en ny stödförening.

Två arbetsgrupper tillsattes för att till nästa möte, som hålls den 16 mars i Tammerfors, förbereda bildandet av en stödförening och arbeta vidare med de öppna frågorna.

Missionsprovinsen

Veckan före Tammerforsmötet hade svenska media stort slagit upp nyheten om MP:s planer på ett fjortonde stift och vigning av missionsbiskopar. Vid mötet i Göteborg bildades MP i form av en förening, varvid tiomannagruppen fortsatte som föreningens interimistiska styrelse.

Enligt olika rapporter från mötet föreligger svåra motsättningar särskilt mellan högkyrkliga och lågkyrkliga. Den största gruppen brukar benämnas *gammalkyrkliga*. De *lågkyrkliga* representeras främst av *Missionssällskapet Bibeltrogna Vänner* (MBV), som inte accepterar tanken på att den apostoliska successionen görs till ett krav för prästvigningar.

Representanter för de *högkyrkliga* uttalade detta som ett villkor för att vara med, och det fanns också röster som menade att man inte behöver ha bekännelseskrifterna som grund.

Veckan efter mötet uttalade biskop *Bertil Gärtner* i Kyrkans Tidning att han avvisar MP, eftersom man har gått fram för snabbt och inte invänta resultatet av de samtal som han för under våren med Svenska kyrkans ledning. Detta har väckt uppmärksamhet och vållat problem, även om Gärtner dock senare påpekat, att han fortfarande är positiv till att ställa upp som predikant vid MP:s gudstjänstverksamhet.

En uppföljning av det som händer både i Finland och Sverige kan fås via e-postlistan *Evangeliskt Brevforum*, som man kan prenumerera på via Ola Österbacka, ola@ofsystem.fi. Evangeliskt Brevforum har tidigare även distribuerats i pappersversion, men övergår nu till att endast erbjuda nätupplaga.

Kvinnopräster är inte enda problemet

Hur skall vi enligt Bibeln förhålla oss till manliga villolärare?

En för våra förhållanden ny process pågår. Tidigare har det ansetts som självklart att man har kunnat gå till sin församlings gudstjänst utan betänkligheter. Men genom beslutet att öppna prästämbetet för kvinnor kom situationen i ett annat ljus.

SLEF:s styrelse utfärdade år 1989 råd och anvisningar om hur man skall förhålla sig till kvinnopräster. Bland annat heter det (p. 7):

> *För att kunna bevaras i tron måste man se till vad man hör. Falsk lära insöver oss i den obotfärdiges sömn, som leder i fördärvet.*

Med hänvisning till många bibelord rekommenderas medlemmarna att inte besöka gudstjänster där kvinnopräster medverkar.

Men hur är det med manliga präster och biskopar, som öppet försvarar villfarelse? Här gäller samma regel som i fråga om kvinnopräster. Man skall inte besöka gudstjänster där sådana medverkar. Detta har tyvärr ofta förbisetts i många sammanhang.

När en inomkyrklig väckelserörelse har annonserat möten har man ofta kontaktat församlingens präst, som vanligen medverkat. Man har då endast försäkrat sig om att det inte är en kvinnopräst, medan manliga villolärare har kunnat medverka.

Vem är villolärare?

Villolärare har funnits i alla tider. Redan i urkyrkans tid fanns farliga villolärare.

I vår tid har det blivit inflation på villoläror. I individualismens tidevarv har prästerna sin egen personliga tolkning på de olika teologiska frågorna. Det gemensamma lutherska arvet är något som ytterst få präster håller sig till.

En villolärare är en lärare (präst) som omfattar en lära som avviker från Bibelns undervisning. Det kan gälla såväl etiska frågor som direkta trosfrågor.

Det är inte fråga om förmåga eller begåvning. En villolärare kan hålla en predikan utan att egentligen säga någonting orätt, medan en rättlärande präst kan ha en dålig dag och svagt få fram textens budskap. Villoläraren är villolärare även då han predikar rätt – då är han egentligen som farligast.

Vilken konsekvens har det för oss, när bekännelseskrifterna säger att de biskopar som driver och försvarar falsk lära och orätt gudstjänst skall anses som ställda under förbannelse? (Se bekännelseskrifterna, SKB s. 352.)

Bibelns uppmaning

Bibeln lär att kristna skall fly de falska lärarna, gå ut från dem och bekämpa dem. De falska lärarna skall inte ha hemortsrätt i den sanna Kyrkan, ännu mindre få bestämma över om och när Herrens lärjungar skall få fira gudstjänst.

Vi lever nu i en allvarlig tid, troligen i de yttersta tiderna. Vi har orsak att stanna inför aposteln Paulus ord till de äldste i Efesus (Apg. 20:29f):

> *Jag vet att när jag har lämnat er, skall rovlystna vargar komma in bland er, och de skall inte skona hjorden. Ja, ur er egen krets skall män träda fram och förvränga sanningen för att dra lärjungar över på sin sida.*

Denna varning får vi ta till oss eftersom rovlystna vargar också finns bland oss. Men då kommer den fråga som är högaktuell i vår tid: Vad skall man göra med rovlystna vargar? Här ger Aposteln Johannes ett klart svar i sitt andra brev:

> *Om därför någon kommer till er och inte för med sig denna lära, så skall ni inte ta emot honom i ert hem eller hälsa honom välkommen. DEN SOM VÄLKOMNAR EN SÅDAN GÖR SIG MEDSKYLDIG TILL HANS ONDA GÄRNINGAR.*

Vänner i Kristus, vi skall inte låta de lärare som inte bekänner sig till Kristi ord sprida sina villfarelser ibland oss (Rom 16:17):

> *Jag uppmanar er, bröder, att ge akt på dem som vållar splittring och kan bli er till fall, i strid mot den lära som ni har fått undervisning i. VÄND ER BORT FRÅN DEM.*

Bekännelsens konsekvenser

Det är viktigt att vi kristna i vår tid söker oss längre in i Kristi Kyrka och aktar oss för att komma utanför – att riskera vår salighet.

Vi förstår av de apostoliska skrifterna att den riskerar att komma utanför Kyrkan som menar, att det är likgiltigt om man har kvinnliga präster eller inte, att olika läror fritt får blandas i det som kallas kyrka, att man i Kyrkan både kan tro på den helige Ande som Gud och som opersonlig kraft, att vi måste finna oss i att vissa präster är beredda att välsigna homosexuella par – om än motvilligt – och att vi inte behöver bryta den sakrala gemenskapen med dessa präster.

Av dessa orsaker är det viktigt att vi som kristna får samlas kring ett levande ord, med klar förkunnelse om synd och nåd. Vi behöver Ordet för vandringen på livets väg.

ROGER PETTERSSON
OLA ÖSTERBACKA

Tack för bidrag!

Sedan december, när vi inledde vår penninginsamling, har medel influtit enligt nedanstående diagram. Totalt uppgick stödfondens medel den 18.2.2003 till 2 235 euro. Behovet per månad är från mars ca 3 000 euro.

Vi har inte möjlighet att sända personliga tack till var och en, även om vi skulle önska det. Vi kommer i varje nummer av tidningen att publicera resultatet av insamlingen, och varje vecka på insamlingens webbsida (www.logosmappen. net/ logos/insamling).

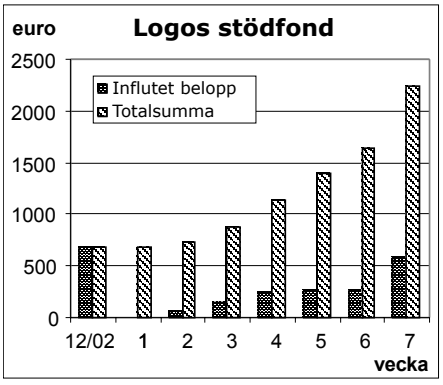

Rika verksamhetsmöjligheter i förtröstan på Guds löften

För sex år sedan började en liten grupp samlas varannan vecka i Efös (Evangeliska folkhögskolan i Österbotten) datasal för att lägga ut NT 96 på Internet. Den 1 december 1999 fanns hela Svenska folkbibeln i sökbar form på nätet: *Sök i Folkbibeln*.

Samtidigt pågick arbetet med den lutherska kyrkans bekännelseskrifter. Namnet på webbplatsen, där det också finns en del annan litteratur, blev *Logosmappen*.

För att lösa den öppna frågan om ansvaret för Logosmappen beslöt sex personer att bilda *Föreningen Logos i Österbotten* i slutet av maj 2001.

Evangelisk-lutherska gudstjänster

Ungefär samma grupp som arbetade med Logosmappen hade en tid försökt arbeta för en regelbunden gudstjänstverksamhet i Luthersalen på söndagsförmiddagarna, men det resulterade i ett kraftigt nej från SLEF:s styrelse och lokalavdelningen.

När föreningen grundades erbjöd vi oss att träda in som arrangör av gudstjänster och tog in denna verksamhet i målsättningsparagrafen i stadgarna. Samtal med representanter för SLEF vid ett par tillfällen ledde tyvärr inte till resultat.

Ett par gudstjänster har ordnats i Efö och en i Soldathemmet i Vasa.

I slutet av 2002 var Roger Pettersons lägebekymmersamt. Han var anställd av SLEF till årets slut och visste ingenting om någon fortsättning. Han är försörjare av en tvåbarnsfamilj.

Penninginsamling och anställning

För den händelse att Roger skulle bli arbetslös beslöt styrelsen för Föreningen Logos att inleda en penninginsamling. Tillståndsbeslutet har nr LSLH-2002-10302/TU-52.

Efter att det blivit klart att SLEF inte förlänger anställningen efter 28.2 beslöt styrelsen för Logos att kalla Roger Pettersson till verksamhetsledare för tre månader, från mars-maj 2003.

Styrelsen gav honom i uppgift att arbeta med ett webbläromedel för konfirmandundervisning, vilket har föreslagits av församlingar i Sverige (vi kommer att ha samarbetsparter där) samt ordna gudstjänster och bibelstudier efter möjlighet och kallelse. Om möjligt kommer vi också att försöka starta en nätbibelskola med stöd av detta material.

Vi hoppas att vi kan få en sådan nivå på insamlingen att vi kan fortsätta anställningen även efter den första anställningsperioden. Arbetet är omfattande!

För att finansiera denna verksamhet med lön och resekostnader samt betala hyra för utrymmen behöver vi ditt stöd!

Vi räknar med att behöva ca 30 000 euro under resten av detta år för att kunna fortsätta anställningen av Roger och klara de nödiga kontors- och övriga löpande utgifterna.

Några personer eller familjer har gett förbindelse att betala upp till 100 euro/månad. Vi skulle behöva 30 sådana förbindelser för att klara detta mål, eller ett större antal mindre bidrag. Detta tror vi är fullt möjligt, eftersom vi vet att det finns många som ser vikten av detta arbete.

Vill du vara med?

Du kan meddela ditt namn, adress och telefonnummer till Klas-Erik Isaksson, Byhamnv. 188, 65800 REPLOT, tfn (06) 352 0133, så tar vi kontakt.

Om du har Internetuppkoppling kan du gå till http://www.logosmappen.net/logos/insamling/ och ladda ner en svarsblankett. Fyll i den och sänd den till samma adress. Du kan samtidigt också ladda ner en bankgiroblankett, eller med hjälp av vilken blankett som helst betala ditt stöd till konto 497028-241584. Inom kort har vi också ett postgirokonto i Sverige (se webbsidan). Ange referensnummer 1119 på inbetalning till stödfonden, så sjunker bankavgifterna!

Du kan göra en *betalningsförbindelse* med din bank, så att ditt stöd tas ut automatiskt varje månad på den dag du bestämmer. Detta är det bästa alternativet med tanke på kontinuiteten i understödet. Summan kan vara större eller mindre, men regelbundenheten är av största betydelse.

Du kan också fylla i ett elektroniskt formulär som finns på samma webbadress.

Vill du bli medlem kan du be att få en blankett för ansökan om medlemskap.

Kom ihåg att be för Roger, hans familj och vår verksamhet!

Martin Luther i Resekost, 15 januari:

Lev inte för pengar, utan nöj er med vad ni har. Gud har själv sagt: Jag skall aldrig lämna dig eller överge dig. – Hebr. 13:5.

Otron menar, att detta löfte uppfylles, när vi har penningar nog, då kistor och förråd är fulla och ingen olycka är för handen. Då behöver man inte Gud och frågar inte efter honom. Ja, sådana människor vill gärna, att Gud skall sköta sitt däruppe i himlen och att han skall låta dem sköta sin mammon här nere på jorden.

Men detta kan inte kallas att tro, utan det är en önskan att känna, det är inte att vänta Herrens stund, utan man vill äga det i anden. Men han vill lära oss att vi skall vända oss till honom och invänta honom. Han skall helt visst försörja oss både timligt och evigt. Det är som om han ville säga: Om du inte har något i plånboken eller i förrådet, så skall du likväl ha allt i mig. Hur så?

"Jag är Herren din Gud." Är jag din Gud, så kan jag ge dig vad du behöver till uppehälle utan alla förråd, min hand är inte för kort. Somliga har sin skatt i gods och guld, andra äger den i mig allena. Det förråd du själv har, kan bränas upp, det kan bli stulet eller förtäras av mal. Men det som jag förvarar är i gott förvar, och om du förövrigt inte äger något, så är du ändå rik och väl försörjd, ty du har mig och i mig allt.

Får vi presentera:

Pettersson, Roger, verksamhetsledare

John Lasén har ställt några frågor till Roger. Här är frågorna och svaren.

Familjen Pettersson: Roger med Benjamin och Carina med Jakob.

Var är du född och uppvuxen?

Jag är hemma från Ytteresse i Pedersöre.

Hur skulle du beskriva din uppväxtmiljö?

I mitt barndomshem bodde farmor och farfar och andaktsstunderna vid deras köksbord och farmors läsestunder ur Levande berättelser har gjort outplånligt intryck på mig. På söndagarna var det söndagsskola på förmiddagen och sammankomst på eftermiddagen i Punsar bönehus. Mitt andliga hem har allt från barndomen funnits i den laestadianska väckelserörelsen.

Du har familj, hur ser den ut och var är ni bosatta?

Jag är gift med Carina (f Liljekvist) och vi bor i Larsmo tillsammans med våra söner Benjamin (2 år) och Jakob (8 mån).

Var har du gått i skola?

Förutom söndagsskolan har jag gått i Ytteresse lågstadium, Sursik högstadium och Pedersöre gymnasium.

Var och vad har du studerat. Vilka är dina examina?

Jag har studerat teologi i Åbo vid Teologiska fakulteten och fick ifjol våras magistersexamen på den allmänna linjen (prästlinjen). I examen ingår också studier i historia och pedagogik. Jag är därför behörig religionslärare med historia som biämne.

Du har således teol.mag. examen men har vägrats prästvigning, varför?

Det är på sätt och vis orätt att säga att jag har vägrats prästvigning eftersom jag nog har erbjudits prästvigning. Men vid dessa prästvigningar har också kvinnor blivit ordinerade till prästämbetet och jag har därför tackat nej. Det finns ingen teologisk grund för att viga kvinnor till prästämbetet och ifall jag skulle delta vid ett sådant tillfälle skulle jag därmed i handling ge mitt samtycke till ett obibliskt förfarande.

Biskoparna har tydligen insett det problematiska i att tillåta två läror (för och emot kvinnliga präster) och man har därför gått in för att inte längre ordna s.k. särvigning (prästvigning där inga kvinnopräster deltar). Som kristna står vi inför stora utmaningar när vi nu är tvungna att söka nya lösningar.

Vad anser du om läget i de nordiska folkkyrkorna idag?

De nordiska folkkyrkorna är i upplösning och deras tid som bärare av det kristna arvet är ute. Kyrkosamfund som inte har sin grund i Bibeln har ingen framtid.

Det stora felet är att de nordiska folkkyrkorna har sin grund i demokratiska principer, dvs mänskliga beslut. Avfallet från Bibeln har fortgått en lång tid redan och bekännelsetrogna grupper har fjärmats från folkkyrkorna. De lokala församlingar inom folkkyrkorna som står för biblisk tro blir allt mer sällsynta, medan nya gudstjänstgemenskaper uppkommer i allt högre grad på olika orter runtom i norden.

Vad har du för planer inför arbetet med konfirmandläromedlet?

Ungdomar som rör sig mycket på internet behöver få möjlighet att ta del av bibeltrogen undervisning som är anpassad för just dem. Undervisningen borde också kännas trygg, de behöver kunna lita på att den grundar sig på Bibeln och inte på människomeningar.

För att göra undervisningen mer levande så behövs det flera personer som på olika sätt kan vara med och stöda projektet, både i planeringsskedet och senare när det ”rullar”.

Vet du

om det finns en hygglig dator, bildskanner eller kopieringsmaskin hos något företag eller någon privatperson, som kunde avvara den för en liten penning?

Sådana hjälpmedel skulle behövas i Rogers arbete. Kontakta Roger: (06) 728 1601 eller mobil 050 343 5781.

D:r Martin Luther

Söndagen i fastlagsveckan

Predikan

Från Evangelisk Själaspis för hemmet

Jesus tog de tolv åt sidan och sade till dem: "Se, vi går upp till Jerusalem, och allt som genom profeterna är skrivet om Människosonen skall gå i uppfyllelse." (Luk. 18:31)

I de ord som Kristus här säger, att Han måste gå upp till Jerusalem och där låta sig korsfästas, ställs vi inför att tro. Den här tron bevisas därigenom, att Skriften inte blir fullbordad annat än genom Kristi lidande.

Skriften talar inte om någonting annat än Kristus, och allt beror på Kristus, som med sin död måste fullborda tron. Men om Hans död måste göra det, så kan vår död inte göra någonting därtill, ty vår död är en syndig och fördömd död.

Men om vår död, som ändå är det högsta och svåraste lidande och olycka, är syndig och fördömd, vad skulle då våra andra plågor och lidanden tjäna till?

Om våra lidanden är ett intet och försumbara, vad skulle då våra goda gärningar kunna uträtta, eftersom lidande alltid är ädlare och bättre än gärningar?

Det måste här alltså vara Kristus ensam och allena, och därvid måste tron hålla sig fast. Men innan Han ännu fullbordat sitt lidande, förutsäger Han de här orden, då Han var på väg till Jerusalem till påskhögtiden, då Hans lärjungar minst förmodade att Han skulle lida, utan menade att det skulle bli festligt under högtiden. Han gör det för att de så småningom skulle bli fastare i sin tro, när de tänkte på, att Han hade förutsagt dem det och villigt gått till sitt lidande och inte genom judarnas, sina fienders, makt blivit korsfäst.

Så hade också Jesaja i 53:7 långt tidigare förkunnat: att Han villigt och gärna skulle låta sig offras. Det är den rätta grunden, att väl känna Kristi lidande, när man då förnimmer och begriper – inte Hans lidande, utan Hans hjärta och vilja att lida. Ty den som så ser Kristi lidande, att han inte i det ser Hans vilja och hjärta, han måste snarare bli förfärad av det än glädja sig över det. Men ser man Hans hjärta och vilja i det, så verkar det en rätt tröst, tillförlit och lust till Kristus.

Därför prisas också denna Guds och Kristi vilja i lidandet i Ps. 40:8–9, där Han säger:

"Därför säger jag: 'Se, jag kommer, i bokrullen står det skrivet om mig. Att göra din vilja, min Gud, är min glädje, din lag är i mitt hjärta.'"

I Hebreerbrevet står det:

"Och i kraft av denna vilja är vi helgade."

Han säger inte: Genom Kristi lidande och blod, vilket också det är sant, utan genom Guds och Kristi vilja, att de båda varit av en vilja att helga oss genom Kristi blod.

En sådan vilja att lida visar oss Kristus här, då Han på förhand förkunnar, att han ville gå upp till Jerusalem och låta sig korsfästas, liksom ville Han säga: Se på mitt hjärta, att Jag villigt, otvunget och gärna gör det, för att ni inte skall förskräckas och förfäras, när ni skall få se det, och menar att Jag gör det ogärna, måste göra det, är övergiven, och att judarna framtvingar det med sin makt.

Men det talet förstod inte lärjungarna, det här ordet var fördolt för dem. I sanning, förnuft, kött och blod kan inte förstå och fatta det, att Skriften skulle förkunna, hur Människosonen måste korsfästas. Än mindre förstår de, att det är Hans vilja och att Han gör det gärna.

Ty förnuftet tror inte, att det är nödvändigt för oss, och vill själv blanda in gärningar inför Gud. Därför måste Gud genom sin Ande uppenbara det i hjärtat utöver det, att det utvärtes med Ordet förkunnas i öronen.

Ja, även de, för vilka Anden invärtes uppenbarar det, tror det med svårighet. En stor och förundransvärd sak är det, att Människosonen villigt och gärna lät sig korsfästas för att fullborda Skriften oss till godo. Det är en hemlighet och förblir en hemlighet.

Ändå har vi ingen annan tröst än Kristi lidande och död. På det kan vi förlita oss, att våra synder därigenom förlåtes oss. Men som Han villigt gett sig själv för oss, så skall också vi följa samma kärleks exempel och utge oss själva för vår nästa med allt vad vi har.

Jesus, lär mig rätt betänka
Din tänkvärda svåra död
Och din bittra pinas nöd.
Hjälp att jag mig nu må sänka
Ned i dina helga sår,
Där jag liv och hälsa får.

Värdes mig det hopp förläna,
Styrk mig i den fasta tro,
Att din möda var min ro,
Att för mig du ville tjäna,
På det jag, en syndaträl,
Vinna må en friad själ.

Böcker
som vi förmedlar!

Hoppets bekännelse

är spridd både i den evangeliska rörelsen i Finland och bland våra vänner i Sverige. Boken är en troslära för lekmän, och behandlar viktiga och aktuella frågor. 2:a uppl. 1993, 231 s, häftad.

SLEF-Media, 15 euro

Vägen fram? Lutherska väckelserörelser i uppbrott

Boken utgörs av sju artiklar, som presenterar utvecklingen inom nordiska väckelserörelser och den aktuella kyrkokampen. Artiklarnas författare är Niels Ove Vigilius (död 2002) och Mikkel Vigilius från Danmark, Jan Bygstad från Norge, Per Gustafsson, Gunner Jensen och Jan Nilsson från Sverige samt Ola Österbacka från Finland.

Boken innehåller också en värdefull uppslagsdel från varje land med översikt över rörelser och församlingar med kontaktuppgifter. 252 s, häftad. *OF system, 15 euro*

Luthers lilla katekes

med en förklaring för barn och vuxna av David P. Kuske

Det här är en stor "lilla" katekes! Boken är en grundlig genomgång av den kristna läran med katekesens vanliga frågor, med en mängd bibelhänvisningar som grund för svaren. Dessutom finns ett stort antal fina illustrationer som hjälpmedel i undervisningen.

Den här boken kommer att vara ett viktigt läromedel i anslutning till det nya konfirmandläromedlet som vi planerar, och den är också ett bra hjälpmedel för bibelstudier. 384 s, inbunden.

Biblicums förlag, säljs i Finland för 22 euro

Skaparen och människobarnet

En kommande bok av Roger Pettersson, baserad på bibelstudier som han har hållit.

Teman: skapelse, syndafall och frälsning. Förlag och pris öppna.

Evangelisk-lutherska gudstjänster

hålls, om Gud vill, nedanstående söndagar kl 11.00 i Evangeliska folkhögskolan i Österbotten, Strandgatan 21–22, Vasa:

- 16.3
- 30.3
- 20.4
- 4.5
- 18.5

Aktläsningar i Stilla veckan:

- måndag 14.4 kl 19.00
- tisdag 15.4 kl 19.00
- onsdag 16.4 kl 19.00
- torsdag 17.4 kl 19.00
- långfredag 18.4 kl 11.00

Vi sjunger vanligen ur psalmboken och följer tillsvidare den gamla handboken för den evangelisk-lutherska kyrkan i Finland. För gudstjänsterna svarar Roger Pettersson.

VÄLKOMMEN – ta också med din vän!

Vill du bli medlem i Föreningen Logos i Österbotten?

Kontakta *Klas-Erik Isaksson*, Byhamnvägen 188, 65800 REPLOT, tfn (06) 352 0133.

Om du har tillgång till Internet kan du läsa om föreningen och du hittar också kontaktuppgifter: *www.logosmappen.net/logos*.

Kom ihåg Föreningen Logos med gåvor och testamenten!

I begynnelsen var ORDET

Logos-mappen

www.logosmappen.net

De lutherska bekännelseskrifterna finns i svensk språkdräkt på nätet bara i Logosmappen. Genom en sökfunktion kan du söka enskilda ord och sedan via webbläsarens sökfunktion söka upp ordet i respektive avsnitt.

Av **Martin Luthers** litteratur har vi hittills lagt in *Om en kristen människas frihet* och *Om den trälbundna viljan*. *Stora galaterbrevskommentaren* är under arbete.

Dagens andakt hämtas för varje dag från Luthers Resekost. Man kan också söka upp andakter från hela året.

Från **böcker och tidningar** har vi en del goda artiklar och utdrag. *Hoppets bekännelse* av *Ola Österbacka* finns i sin helhet, och nyss har vi lagt ut ett kapitel ur en kommande, nyöversatt bok av *S W Becker* om förnuftets plats i Martin Luthers teologi.

Vidare finns en del **predikningar och föredrag** från olika kurser och bibelstudiematerial över Uppenbarelseboken. *Juhani Martikainen* presenterar för varje söndag en textutläggning.

Trosfrågan är en ny funktion: ställ en fråga, och sök bland tidigare frågor och svar.

Sök i Folkbibeln

www.folkbibeln.net

Sök i Folkbibeln hör till Logosmappen, men har också en egen direktadress. Du kan göra fria textsökningar på ett eller flera ord, eller på en viss bok, kapitel eller vers. Du kan också kombinera dem.

Vidare finns sökning på rubriker och hela texter kapitelvis. Du kan läsa de gamla akterna ur Kristi lidandes historia och inledningarna till Bibelns böcker.

Missa inte *Seth Erlandssons* viktiga artikelserie om bibelöversättning: *Är Bibel 2000 och dess noter tillförlitliga?* En annan serie som rekommenderas heter *Motsägelser i Bibeln?*

I Logosmappen finns information om Föreningen Logos i Österbotten rf: styrelse, verksamhetsplan och verksamhetsberättelser samt utdrag ur stadgarna.

Vidare finns information om den pågående penninginsamlingen med redovisning över influtna gåvor (uppdatering varje vecka).

ISSN 1459-3378